

Χαίρε φίλε Άνερ!

Genève 6 Mars 1801

Προχθές τυχών προκαίρου καρπού απέδειξα σοι, πολλαίς ζητήσαντι ακριβώς γνῶναι τήν καθωμιλημένην ἡμῶν φωνήν, απέδειξα σοι, λέγω, τήν γέναν τοῦ Ἰσοκράτους ἑκδόσιν ἐν ταύτῃ ὄφει τους Στοχασμούς τοῦ αὐτοῦ σχεδίου τοῦ Δαιμονίου ἀνδρός Κοραῖ. εἶ δέ, ἡ ἡμετέρα γλώσσα (τήν γέναν εἰπεί) ἀήθη, καί ταις ἀκοαῖς σου, καί τῇ Διανοίᾳ σου, μή ταύτης αἰτιῶν, φίλε Άνερ, ἀλλά τῆς τύχης, ἣτις ἐγκατακρίσασα με ἔδεδεκε μοι ἐπιτρέπει καί ζυεῖν καί σοι καί συναναρῶναι τοὺς Στοχασμούς μετὰ σοῦ καί ζυεῖν διδύκτω ἡμῶν ταυ τε λαυγωῖ μοδῶμε. Σχεθεαί τύχη!

Αἱ ἐν τοσοῦτοις κακοῖς, εἰ τοσοῦτος σκότος πραγμάτων τε καί ἰδεῶν, ἡ καλοκάγαθία τῆς φιλέλλητος Κορίνθης λάρπει μοι. καί εὐδὺς, ἵνα καί τὸν Ἄνυχον μιμήσομαι

the clouds in airy tumult fly
the sun emerging over an azure sky.

εὐδὺς παίων λέχηδα μεμνημένος τῶν εὐεργεσιῶν τῆς Ἠίδεου Κορίνθης, εὐδὺς εἰδουσιῶν, εὐδὺς ἀλλομαι, καί ἔδειν ἄλλο ἔτ' ἐν νῶ ἔτ' ἐν γόματι ἔχω εἰμὴ τὰν ἀληθῶν Λακεδαιμόνα Κορίνθιαν. εἶ ἡ ἐμὴ γύρα, χορδὰς Πινδαρικὰς εἶχον, ἔζην ἄν μοι ταύτην ἄσαι, ἀλλά

quo' dekinas teudis? de hinc veni cas
magna modis teumera ravis.

προσέφερε αὐτῇ τὰς μετὰ βαθείας σέβας προσκυνήσεις μου, καί εἶπε αὐτῇ, ὅτι ἐπειδὴ ἠξίωκε μοι μιμήσασθαι τήν ὡς ἐμὴ ἔχουσι περιμένω αὐτήν, ὡς ὁ Ἠχίας, τὸ εὐεργετικὸν ἐκεῖνο πλῆθος ἀπόδος καί τῶν τω βρύα, (σὺ τῶ κέχρηται ὁ Μν de vegobre) τοὺς ἐλληλικούς ἀσπασμούς μου, ἡμεῖς μου ζυμῆται ἀσπασ χιχιάκισ τῇ ἡμέρᾳ.

Χαίρε, φίλε Άνερ, καί μεμνηδὸ
τοῦ ἀπασχοινομένου
Σχίνα.